

Herr Lerch.

Sie versteht mich nitt . . . ich mein, vor ebb er Kàmifeger gsi isch . . . ich will en emol froge . . . (er macht d'Thüre-n-uf hinte un rieft üse) He Kàmifeger!

Kàmifeger (üs em Kàmi).

Was b'liebt? . . .

Herr Lerch.

Kännte-n-Ihr uns vielleicht e wenig accompagniere? . . .

Kàmifeger.

Wohi . . . ins Wirthshüs? . . .

Jumpfer Wachtle.

Do hà mr's! . . .

Herr Lerch.

E nei . . . ich mein, eb Ihr vielleicht kànnè ne wenig Klavier spiele?

Kàmifeger.

E wenig, jo . . . ich bi awer nitt stark!

Herr Lerch.

Güet, so kämme nur awe . . . 's gitt nitt difficil's z'spiele . . . (züer Jumpfer Wachtle) was ha-n-i g'sàit . . .

Jumpfer Wachtle.

Das isch awer jetz ganz merkwürdig! (Dr Kàmifeger kunnt hinte-n-ine, er hat dr Hüet iwer d'Aüge un e schwarz Tüech iwer Mül un Nase bunde).

Herr Lerch.

Do setze-n-i ans Klavier . . . mr wann emol lüege was Ihr kànnè (dr Kàmifeger verneigt si, legt dr Bese-n-ußs Klavier, sitzt dra un fangt a z'spiele).

G'sang.

(Herr Lerch un Jumpfer Wachtle mituander.)

Wenn ich 's Herz will verschenke,
So gib ich's in dem nur,
Wo-n-ich ka sicher denke,
Ass 's Glick uns lacht derdur;
Wer 's Eh'band verbindet
Un umwindet,
Müess finde si Glick
In dem G'schick;
Denn sunscht thüet's verleide
Bol in beide
Un 's git, anstatt Freid,
Als viel Leid!
Wenn d'Liewe nitt b'steht
Un vergeht,
bis { So git's als viel Leid,
Anstatt Freid,
Wenn ich 's Herz will verschenke,
So gib ich's in dem nur,
Wo-n-ich ka sicher denke,
Ass mir hàn derdur
Glick un Freide
Fir uns beide.

Sie.

Wenn eüch d'Liewe-n-als thüet winke,
Lehn se nitt voriwer geh,
D'Jugend zieht mit Schritt, mit flinke,
Un z'ruck kunnt se nimmig meh.

Er.

Drum soll me profetiere
Un soll Hand in Hand marschiere!
(er will ere d'Hand nàh, se stosst ne z'ruck)